

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/169/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115209451
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6115209451.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jany Krnáčovej, v právnej veci žalobcu: U. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XX, W. W., v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Kašiarom, nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XX, W. W., proti žalovaným: 1/ G.. P. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, W. W., v konaní zastúpenom advokátkou JUDr. Maricou Koreňovou, so sídlom J. Cikkera 8, Banská Bystrica, 2/ KOOOPERATIVA, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 44, o náhradu škody spôsobenej pri dopravnej nehode, o trovách konania, na odvolanie žalobcu a žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 27. 01. 2016, č. k. 8C/197/2015 - 104, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 1/ trovy právneho zastúpenia vo výške 773,23 eur k rukám právnej zástupkyne žalovaného 1/ JUDr. Marici Koreňovej, advokátky, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že sa žalobca podanou žalobou domáhal náhrady škody spôsobenej pri dopravnej nehode. Žiadal priznať rozdiel medzi poistným plnením a nákladmi skutočne vynaloženými pri oprave motorového vozidla vo výške 753,10 eur. Ďalej žiadal priznať zaplatenie nájomného za prenájom osobného motorového vozidla vo výške 1 420,- eur za obdobie 71 dní, kedy nemohol havarované motorové vozidlo užívať. Okrem týchto nárokov si uplatnil aj nemajetkovú ujmu vo výške 3 000,- eur, ktorú utrpel v dôsledku dopravnej nehody zavinennej nezodpovedným konaním žalovaného 1/. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 151 ods. 1 O. s. p. Žalovaný 1/ bol úspešný v celom rozsahu, uplatnil si trovy konania v podaní doručenom súdu dňa 22. 12. 2015. Trovy konania boli vyčíslené ako trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatnila právna zástupkyňa žalovaného 1/ včas a súd ich v celom rozsahu považoval za účelné, nakoľko zodpovedajú procesným úkonom vo veci samej. Boli skutočne vykonané a boli nevyhnutné. Následne z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd nepovažoval trovy konania za správne vyčíslené, predmet sporu pozostával z náhrady škody vo výške 1 173,10 eur a odmena z uvedenej sumy predstavuje len čiastku 61,41 eur a nie sumu uplatnenú právnu zástupkyňou žalovaného 1/ vo výške 91,29 eur. Súd potom priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 773,23 eur žalovanému 1/.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný 1/ cestou právnej zástupkyne odvolanie. V odvolaní navrhol odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť a priznať žalovanému 1/ trovy právneho zastúpenia v celej výške. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne. Poukázal na nároky uplatnené žalobou s tým, že žalobca sa domáhal povinnosti zaplatiť sumu 753,10 eur titulom rozdielu medzi škodou, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s vynaloženými nákladmi na opravu poškodeného motorového vozidla a poistným plnením. Ďalej žiadal priznať sumu 1 420,- eur ako náhradu nákladov

na obstaranie náhradného motorového vozidla a nemajetkovú ujmu v sume 3 000,- eur. Celková výška nároku uplatňovaného voči žalovanému 1/ predstavovala sumu 5 173,10 eur. Následne žalobca požiadaval o zmenu návrhu na začatie konania s tým, že zmena sa týkala aj povinnosti úhrady voči žalovanému 2/. Po rozhodnutí vo veci samej, ktorým súd prvej inštancie nárok uplatnený žalobcom v celom rozsahu zamietol, o trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O. s. p. s tým, že o trovách bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Žalovaný 1/ si riadne vyčíslil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 916,64 eur, ktoré boli vyčíslené v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v zmysle ustanovení § 10 ods. 1 a 8 v spojení s ust. § 13a ods. 1 písm. a), c) d) a § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené z tarifnej hodnoty, a to výšky peňažného plnenia pri prvých dvoch nárokoch v celkovej výške 2 173,10 eur a pri nemajetkovej ujme s poukazom na ust. § 10 ods. 8 Vyhlášky z tarifnej hodnoty 2 000,- eur. To znamená, že odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 91,29 eur. Vzhľadom na rozhodnutie a odôvodnenie rozhodnutia mal žalovaný 1/ za to, že toto rozhodnutie je nesprávne.

4. Proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie rozhodoval o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj žalobca, ktorý žiadal rozhodnutie zrušiť v celom rozsahu. Poukázal na odôvodnenie s tým, že súd v odôvodnení rozhodnutia na jednej strane konštatuje správnosť vyčíslenia trov konania a následne v nasledujúcom odseku uvádza, že „nepovažoval trovy konania za správne vyčíslené“. Ďalej žalobca poukázal na svoje majetkové pomery nakoľko je poberateľom starobného dôchodku a nemá žiaden iný príjem, preto odmieta platiť akékoľvek trovy konania.

5. Žalovaný 1/ zaslal vyjadrenie k odvolaniu žalobcu, v ktorom opätovne poukázal na spochybnenie výšky uplatnenej sumy pripadajúcej na náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle odvolania tak žalobcu, ako aj samotného žalovaného 1/. K druhej námietke žalobcu uvádzanej v odvolaní uviedol, že žalobca bol v priebehu konania zastúpený splnomocnencom, a to osobou s právnickým vzdelaním s tým, že žaloba od počiatku bola zmätočná s prihliadnutím na platnú legislatívu a existujúcu judikatúru v obdobných veciach. Žaloba sa od počiatku javila zjavne nedôvodná, čo následne bolo potvrdené rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý žalobu v celom rozsahu zamietol. Navyše žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiaden relevantný dôvod, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako dôvod hodný osobitného zreteľa. Odvolanie žalobcu v druhej námietke považoval žalovaný 1/ za nedôvodné. Aj naďalej zotrval na svojom odvolaní s tým, že žiadal priznať aj trovy odvolacieho konania, ktoré následne vyčíslil.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ust. § 379 a § 380 CSP (ďalej len „CSP“) a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) uznesenie okresného súdu zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie proti uzneseniu okresného súdu bolo podané žalovaným 1/ dňa 10. 02. 2016 a žalobcom 11. 02. 2016, teda za platnosti O. s. p. Od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. V zmysle jeho prechodných ustanovení podľa § 470 ods. 1 platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon a aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 veta prvá, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie nerozhodol o trovách konania všetkých strán sporu. Na strane žalovaného okrem žalovaného 1/ vystupoval aj žalovaný 2/, o trovách ktorého rozhodnuté nebolo. Pri rozhodovaní vo veci samej súd pri trovách konania aplikoval ust. § 151 O. s. p. s tým, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Následne samostatným uznesením rozhodoval o trovách konania, pričom rozhodol len o trovách konania žalovaného 1/ a o žalovanom 2/ opomenul rozhodnúť. V ďalšom bude preto povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodovať nielen o trovách žalovaného 1/ ako úspešnej strany v spore, ale aj žalovaného 2/, ktorý bol rovnako v spore úspešný. Vzhľadom na súčasnú právnu úpravu ustanovení Civilného sporového poriadku a okamžitú aplikáciu ustanovení CSP bude pri rozhodovaní o trovách konania postupovať v zmysle zásad upravených v § 255 a nasl. CSP.

9. Pokiaľ ide o trovy konania priznané žalovanému 1/ uznesením zo dňa 27. 01. 2016 voči ktorému podal tak žalobca ako aj žalovaný 1/ odvolanie, odvolací súd vytyka súdu prvej inštancie nezrozumiteľnosť odôvodnenia rozhodnutia, ktorým priznal náhradu trov právneho zastúpenia žalovanému 1/. V konaní si

žalobca uplatňoval nárok na vyplatenie sumy 753,10 eur ako rozdiel medzi opravou a náhradou, ktorú žalovaný 2/ žalobcovi uhradil. Ďalej vyplatenie sumy 1 420,- eur, ako nájomné zaplatené za prenájom osobného motorového vozidla a nemajetkovú ujmu vo výške 3 000,-. Už sčítaním jednotlivých nárokov je zrejmé, že táto čiastka 753,10 eur a 1 420,- eur spolu nepredstavujú náhradu škody vo výške 1 173,10 eur, z ktorej súd vyčíslil trovy právneho zastúpenia. Navyše, právna zástupkyňa žalovaného 1/ zaslala súdu vyčíslenie doručené dňa 22. 12. 2015, z ktorého vyplýva, že hodnotu úkonu právnej pomoci vyčíslila na čiastku 91,29 eur. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé akým spôsobom dospel súd prvej inštancie k hodnote úkonu 61,41 eur pri uplatňovaní aj ďalšieho nároku pozostávajúceho z nemajetkovej ujmy vo výške 3 000,- eur. Síce správne poukázal na ustanovenia § 10 ods. 1 a ods. 8 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v platnom znení, avšak neuviedol z akého dôvodu krátil uvedený úkon právnej služby pri nárokoch titulom náhrady škody, keď matematickým prepočtom vychádza iná suma, než suma vyčíslená v odôvodnení rozhodnutia. Navyše odôvodnenie rozhodnutia pôsobí zmätočne, tak ako na to poukazuje žalobca s tým, že na jednej strane súd prvej inštancie uviedol, že trovy boli uplatnené včas a účelne a na druhej strane uvádza, že neboli správne vyčíslené. Pokiaľ súd prvej inštancie mal za to, že trovy nie sú uplatnené v správnej výške, mal uviesť prečo a z akého dôvodu, prípadne, prečo došlo ku kráteniu úkonov právnej služby. Navyše je nesporné, že v konaní boli tak žalovaný 1/, ako aj žalovaný 2/ v celom rozsahu úspešný. Túto skutočnosť konštatoval aj súd prvej inštancie, keď citoval zákonné ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. Vzhľadom na účinnosť nového procesného predpisu a okamžitú aplikáciu ustanovení CSP bude potrebné následne zo strany súdu prvej inštancie po vrátení veci opätovne prehodnotiť tak nárok žalovaného 1/, ako aj žalovaného 2/ a v zmysle ust. § 255 a § 262 CSP, opätovne rozhodnúť o trovách konania úspešných strán sporu. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na svoju situáciu, odvolací súd poznamenáva, že žiadnym spôsobom nepreukázal dôvody hodné osobitného zreteľa pre zváženie aplikácie ustanovenia § 257 CSP. Je potrebné zdôrazniť, že ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok sporu (§ 255). Súd môže výnimočne nepriznať náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Musí ísť však o dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Takéto v prejednávanej veci zistené neboli. Ustanovenia Civilného sporového poriadku pri náhrade trov konania sú koncipované tak, že sa priznáva náhrada trov podľa úspechu. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu je okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania. Zásada úspechu vo veci je aj tzv. zásadou zodpovednosti za výsledok sporu, charakteristická pre sporové konania, a uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. Znamená to, že strany sporu nesú zodpovednosť za výsledok.

10. Po zistení vyššie uvedených väd, odvolací súd nemal inú možnosť, ako napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom sa bude dôsledne riadiť vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu. Okrem opätovného rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania, tak u žalovaného 1/, ako aj u žalovaného 2/ rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

11. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).